

שיעור מספר 6
4 - 10 פברואר

רוח הקודש וחיי הקדושה

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: 1 פטרוס 14-16:1, ישעיה 3:6, עברים 12:14, 1 קורינתנים 11:6, 1 טימותאוס 8:1, תהילים 15:2.

פסוק לשינון: "יְקַדֵּשׁ אֶתְכֶם אֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם קְדוֹשׁה שְׁלֵמָה וְתִשְׁמְרֵן שְׁלֵמוֹת רוּחְכֶם וְנַפְשֵׁכֶם וְגוֹפְכֶם, לְהִיֹּת בְּלִי דְפִי בְּבֹא אֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ." (1 תסלוניקים 5:23)

קל מאוד להפוך לחסרי רגישות לקודשתו של אלוהים ולא לחשוב יותר מדי על כך שאלוהים חושף את התועבה של החטא והרוע. אולם, נושא הקדושה חשוב מאוד במקרא. המרדף אחרי הקדושה, שמשמעו הפיכה לייצור אוהב ודואג הדומה לישוע, אמור לעמוד בראש סולם הערכים של כל מאמין. אנחנו מתעסקים בעינייני "אני-קדוש-יותר-ממך". אך בו זמנית אנו שוכחים שהמשמעות של זה הם חיי קדושה וטוהר. אהבתו של אלוהים וקדושתו קשורים באופן הדוק. ללא הקדושה, אהבתו של אלוהים תהפוך לסנטימנטלית; ללא האהבה, קדושתו של אלוהים תהיה קשוחה ולא נגישה. שתי המרכיבים, אהבתו וקדושתו של אלוהים, מהווים את הבסיס לטבעו.

רוח הקודש קשורה למרדפינו אחר הקדושה בקשר עמוק. הרי שמה הוא "רוח הקודש" (רומים 1:4). שמה של רוח הקודש מזכיר לנו שאלוהים הוא קדוש ושרצונו הגדול הוא להפוך את החוטאים לצלם קדושתו. השבוע אנו נבחן מקרוב את המשמעות של חיי קדושה ומה זה בעצם אומר להיות קדושים.

* לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת 11 - בפברואר.

קדושתו של אלוהים

קראו את 1 פטרוס 14-16: 1. מדוע רק הקיום עצמו של אלוהים מהווה את הכוח המניע הבלעדי לקדושתינו? מה מניע אתכם לחיות חיי קדושה? מה זאת אומרת שאלוהים הוא קדוש? קיימת נטייה שכיחה המדגישה את אהבתו של אלוהים כאשר בו זמנית מתעלמת מקדושתו. במקביל להיותו אהבה, הכותבים המקראיים מקשרים בין שמו של אלוהים לקדושה יותר מאשר עם מאפייניו האחרים (תהילים 89: 18, ישעיה 25: 40, ירמיה 5: 51, יחזקאל 7: 39, התגלות 8: 4). המושג קדושה בא לתאר את הטוהר ואת שלמותו המוסרית של טבעו האלוהי. קדושתו של אלוהים משמעותה שהוא בעל חסד מושלם ונקי לגמרי מכל רוע. קדושתו של אלוהים היא, בעצם, השלמות של כל התכונותיו האחרות. אילו אלוהים הוא כל-יכול (כוח אדיר ללא הגבלות), יודע-כל (בעל ידע מושלם ומלא) ונמצא בכל מקום (נוכח בכל במקום), אך אינו בעל קדושה מושלמת, הוא היה מהווה כוח, שהיינו בחרדת מוות ממנו. להיפך, הוא אותו אחד שעלינו לאהוב. כוחו הוא קדוש. חסדו הוא קדוש. חכמתו היא קדושה, ואהבתו גם כן. במובן הזה, הקדושה היא המילה האינטימית ביותר, אשר מתארת את מהותו של אלוהים. כנראה ששלילת קדושתו של אלוהים הינה הדבר הגרוע ביותר, אפילו יותר משלילת קיומו. גישה זו הופכת אותו לבלתי קיים, והקודמת לאל חסר-אהבה ואף שנוא. משמעות קדושתו של אלוהים היא בכך שהוא מנותק מן החטא באופן מוחלט ומקדיש את עצמו לחיפוש כל הטוב שהוא מציג בעצמו. במילים אחרות, הקדושה מציינת גם איכות ביחסים וגם איכות מוסרית. היא מדגישה את ההיפרדות מן החטא והתקדשות מלאה לכבוד האלוהים.

בישעיה 3: 6 ובהתגלות 8: 4 אלוהים מתואר כ"קדוש, קדוש, קדוש". כאשר כותבי המקרא רוצים להדגיש משהו חשוב מאוד, הם חוזרים על אותו ביטוי או מילה מספר פעמים. למשל, ישוע משב את תושמת ליבנו לדברים חשובים, כאשר הוא אומר "אמן, אמן" (יוחנן 5: 24, 6: 47, וכו'), או "ירושלים, ירושלים" (מתי 23: 27), או בחזרה על השם מספר פעמים "מרתא, מרתא" (לוקס 41: 10). מתוך כל תכונותיו של אלוהים רק קדושתו מוזכרת שלוש פעמים. לפיכך, זה מצביע על משהו בעל חשיבות יתר. טבעו של אלוהים אכן קדוש הוא טוהר ובעל חסד.

באיזה מידה הייתם חרדים (ובצדק) מפני אלוהים כל-יכול ובורא, אשר אינו קדוש ואוהב? מה תשובתכם מרמזת על הסיבה שלפיה עלינו להיות אסירי תודה לאלוהים על היותו כפי שהוא?

טבעה של הקדושה

"ככל שתתקרבו לישוע, כך יתגלו לעיניכם פגמים רבים יותר בעצמכם, שכן הראייה שלכם תהיה טובה וחדה יותר, והפגמים שלכם ייראו שונים תכלית שינוי מאופיו כליל השלמות. זוהי הראייה לכך שהתעיות השטן איבדו את כוחן עלינו; שהשפעתה המחיייה של רוח הקודש מעוררת אותנו. אהבה עמוקה למשיח, לא תוכל להתעורר בלב שאינו מכיר בטומאתו. נשמה שחסד המשיח חולל בה שינוי תעריץ את אופיו האלוהי; אך אם איננו רואים את המום המוסרי שלנו, זוהי ראייה ניצחת לכך שמעולם לא חזינו ביופיו ובמצוינותו של המשיח." – אלן ג' וייט, הדרך אל המשיח, עמ' 54.

קראו אפסים 1:4, 25-27 ועברים 12:14. מהי מטרתו של אלוהים עבור עמו וקהילתו?

קדושה היא גם מתנתו אך גם צווי של אלוהים. לכן, עלינו לבקש זאת בתפילה ולהשתדל להצהיר אותה על בסיס יומי. קדושה היא פרי רוח הקודש, אשר משתקפת בחיינו, כאשר אנו מתהלכים תחת השפעתה של רוח המשיח כל יום (גלטים 5: 16, 22, 25). הקדושה היא, בעצם, הידמות לישוע. משמעותה היא השתייכות לישוע וחיים בתור ילדיו במשמעות מתוך אהבה ומסירות עצמית, כאשר אנו מדמים לו את אופיינו יותר ויותר. המשמעות הבסיסית שמתחברת עם המושג קדושה היא מצב של התבדלות או הפרדה מיוחדת לצורך עבודת האלוהים. מצד שני, הקדושה גם מסמלת סוג של איכות פנימית מוסרית ורוחנית, על פיה אנו אמורים להיות צדיקים וטהורים בפני האלוהים. עלינו לכלול בחיינו את שני ההיבטים הללו.

בברית החדשה, המאמינים נקראו קדושים בגלל יחסיהם הייחודיים עם ישוע, אשר הפרידו אותם למטרה מיוחדת. היותם קדושים אינה הופכת אותם לשלמים במוסריות וחסרי חטא, אלא משנה אותם בכדי שיוכלו להתחיל לחיות באורח חיים טהור וקדוש (השוו עם 1 קורינתים 2:1, בקטע בו שאול השליח קורא לקורינתים קדושים, למרות שהם אינם חסרי חטא או מושלמים). על המאמינים לצעוד לעבר הקדושה, שבלעדיה אף איש אינו יכול לראות את אלוהים (עברים 12:14). קבלת אלוהים בחייו של כל מאמין ומאמינה היא מושלמת מלכתחילה, אך גדילתו בהתקדשות מתרחשת לאורך כל ימי חייו ותמיד יש מקום לשיפור על מנת שנהפוך יותר ויותר דומים לצלמו המושלם של גואלינו.

ישנו מתח כלשהו בין שתי ההיבטים של להיות קדושים ולרדוף אחר הקדושה. באיזה אופן יהי שונה מרדפינו אחר הקדושה אילו נדע שאנחנו כבר שייכים לאלוהים ושהוא מקבל אותנו בזכות קורבן המשיח הניתן בעדינו?

סוכן ההקדשה

מה נאמר לנו ב-1 קוריתנים 11:6, טיטוס 3:5 ועברים 12:13 על ההתקדשות?

התקדשותינו מתבצעת באמצעות האמונה (עברים 6: 11) בעזרת כוחה של רוח הקודש (2 תסלוניקים 13:2, 1 פטרוס 2:1). שאול השליח כותב: "אֲבָל אַתֶּם הַחֲפָתִים, אַתֶּם קִדְשֵׁיכֶם, אַתֶּם הַצְדִּיקִים בְּשֵׁם הָאֱדוֹן יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וּבְרוּחַ אֱלֹהֵינוּ." (1 קוריתנים 6:11). ישוע מגדל בנו את הקדושה לאורך החיים, ועוזר להבשלת פרי הרוח שבנו. השינוי שלנו לצלמו "מיד האדון – הרוח." (2 קוריתנים 18:3).

קראו גלטים 16,17:5. מה שאול אומר לנו בפסוקים הללו?

נפשו של כול אדם מאמין היא מעין שדה קרב. המתח, שבו כולנו נמצאים, נובע מן החטא השוכן בנו (רומים 7:20). שאול השליח ידע על הקרב הזה, כאשר הוא הכריז בסוף חייו: "אחיי, עֲדִין אֵינְנִי חוֹשֵׁב אֶת עֲצָמֵי לְמִי שֶׁהִשִּׁיג. אֲבָל דָּבָר אֶחָד: אֲנִי שׂוֹכֵחַ אֶת אֲשֶׁר מֵאַחֲרַי וְנִחַלְךָ קְדִימָה אֶל מֵה שֶׁלִּפְנֵי. אֲנִי רָץ אֶל הַמִּטְרָה כְּדֵי לְהִשָּׁיג אֶת הַפָּרֶס שֶׁבְקְרִיאָה-שֶׁל-מַעְלָה, קְרִיאָתוֹ שֶׁל אֱלֹהִים בְּמִשְׁיחַ יֵשׁוּעַ." (פיליפים 13,14:3).

קראו עברים 12:1,2. מהי מלחמת האמונה שבה עלינו להילחם בחטא?

הקרב שנקראנו לו גורם לנו להביט "אל ישוע" (עברים 12:2). לעיתים קרובות אנחנו מאוד אנוכיים באמונתנו. אנחנו מתרכזים יותר מדי בנצחונותינו ונפילותינו, מאשר באלוהים, אותו אחד ויחיד שיכול העניק לנו ניצחון על החטא. כאשר אנו מביטים לעבר ישוע בעזרת רוח הקודש, אין בנו שום רצון לחטוא וקל לנו יותר להתגבר עליו (עברים 1:12). אך כאשר אנו מתרכזים בחטאינו וצרותינו, אנו מביטים על עצמינו ולא על ישוע. וזה מוביל אותנו לויתור מהיר, וכאשר אנו מרוכזים אך ורק בנפילותינו בחטא קל מאוד להביס אותנו. לעומת זאת, כאשר אנו מביטים בישוע, יכולים אנו להתעודד ולחיות חיי ניצחון.

אם מישוהו ישאל אתכם: "כיצד אני יכול לנצח את החטא כפי שמובטח לי בכתבי הקודש?" מה תענו לו ומדוע? שתפו את תשובתכם עם חבריכם בכיתת שיעור השבת.

חוק הקדושה הוא חוק האלוהים

אנחנו יודעים שאלוהים קורא לנו לשמור על חוקותיו. השאלה שמתעוררת היא: מדוע עלינו לשמור על חוקי התורה שהרי איננו יכולים להיוושע באמצעותה? התשובה מצויה ברעיון הקדושה.

קראו רומים 12:7 ו-1 טימותאוס 8:1. באילו אמצעים שאול משתמש על מנת לתאר את התורה? כיצד התורה משקפת את אופיו של אלוהים?

התורה היא קדושה, צדיקה וטובה. שלושת המרכיבים הללו יכולים לתאר את אלוהים עצמו באותה המידה. לפיכך, התורה מהווה ביטוי של אופיו של אלוהים. חיים מלאי רוח משמעותם שאנו חיים בהתאם לחוקי האלוהים. התורה היא ביטוי קבוע לקדושתו. בדומה לאלוהים, אמות המידה שחוקי התורה מציבים אינן משתנות. ישוע אישר שהתורה לא בוטלה, אלא שהוא ימלא את המשמעות האמתית שלה (מתי 19:5-17). שמירת התורה אינה לגליזם (דבקות נוקשה לחוקים ומשפטים), אלא צדיקות. התורה איננה מושיעה אותנו. היא לעולם לא תוכל לעשות זאת. התורה מעולם לא תיפקדה כאמצעי לישועה. ליתר דיוק, זוהי הדרך שבה הולכים המאמינים. התורה משמשת כביכול, כ"נעל" לרגלינו בה אהבתינו מתהלכת וממתבטאת. זאת הסיבה שבעטייה ישוע אמר את הדברים הבאים: "וּמֵאֵחָר שְׁתִּתְּקַבֵּל הַהֶפְקָרוֹת תִּתְּקַרֵּר אֶהְבֵּת רַבִּים." (מתי 12:24). האהבה נעלמת, כאשר התורה מאבדת מערכה.

קראו רומים 10:13 ומתי 40-37:22. מדוע אהבה היא קיום מצוות התורה?

הנורמה לקדושתו של אלוהים היא החוק האלוהי, ולב קדושתו היא אהבה. אהבה היא התשובה לפעולותיו הגואלות של אלוהים ומוצהרת דרך הנאמנות. אינך יכול להיות תלמיד טוב של ישוע אם לא תדבק בשמירת חוקי התורה. בו בשעה שניתן לשמור על החוקים באופן פורמאלי- ללא אהבה, לא ניתן להפגין אהבה ללא שמירת התורה. אהבת אמת חפצה להיות נאמנה. האהבה אינה המנועות מן החוק, היא מגשימה אותו. **מדוע האהבה היא ביטוי לאהבתו של אלוהים כלפינו? מה הקשר בין אהבה ומשמעות?**

מרדף אחר הקדושה

קראו תהילים 1,2,15, אפסים 24-22:4 ו-2 טיתומאוס 2:21. מה אומרים הפסוקים הנ"ל על הקדושה?

קדושה היא תנאי מקדים לעונג ואושר ביחסים עם האלוהים. היא גם תנאי מקדים ליעילותינו לאדוני. כולנו מכירים בנכונות הפתגם: «זרע פעולה, ותקצור הרגל. זרע הרגל, ותקצור אופי. זרע אופי, ותקצור יעוד.» וכולנו יכולים לומר שהאופי הוא, בעצם, גם הגורל.

הדבר היחיד שניקח איתנו למלכות השמיים הינו האופי שלנו. אולם, פיתוח הרגלים חדשים ואופי חדש אינם מהווים התקדשות עצמית במאמץ אישי. עיצוב ההרגלים היא הדרך הרגילה שבה הרוח מובילה אותנו לקראת הקדושה. הרגלים הם דבר חשוב במסעותינו המשיחי, בייחוד אותם אלו, אשר מתפתחים בהתאם לערכים מקראיים, כגון איפוק, אהבה, נאמנות, טוב לב, חסד, ריסון עצמי ועדינות. כאשר רוח הקודש ממלאה את ליבנו, ללא ספק נהיה פעילים מאוד בעד האלוהים. אך אנו שוכחים לעיתים קרובות שאלוהים הוא זה שמקדש אותנו וזה שיסיים בנו את העבודה הטובה שהוא התחיל בנו (פיליפיים 1:6). לעיתים אנו עסוקים כל כך בעשיית כל מיני דברים שבביל האלוהים, שאנו שוכחים להנות מזמנינו המשותף בתפילה. כאשר אנחנו עסוקים מדי מכדי להתפלל, אנו גם עסוקים מדי בכדי להיות מאמינים. ייתכן שהידע שלנו וההצלחות הפכו אותנו ליותר מדי בטוחים וסומכים על עצמינו, שאנו לוקחים את כל כישרונותינו והתכונות הטובות כברורים מאליו, ואף שוכחים שבלי ישוע וללא רוח הקודש איננו יכולים להשלים שום משימה.

חיים פעלתניים אינם בהכרח מעידים על קדושה. יהיו אנשים שיחשבו שהם עשו עבודה אדירה לשם האלוהים, אך הם לא הלכו בעקבותיו כלל וכלל. "רבים יאמרו אלי ביום ההוא: 'אָדוֹנָי, אָדוֹנָי', הֲלֹא בְּשִׁמְךָ נִבְאָנוּ וּבְשִׁמְךָ גִּרְשָׁנוּ יְשׁוּדִים וּבְשִׁמְךָ עָשִׂינוּ נִפְלְאוֹת רְבוֹת'. אַז אֹדִיעַ לָהֶם: 'מַעֲוֹלָם לֹא הִכְרַתִּי אֶתְכֶם, סוּרוּ מִמֶּנִּי עוֹשֵׂי רָשָׁע.' (מתי 22:27). יש הבדל גדול בין קריאה מאלוהים לבין משיכה לעשיית הדברים למענו. אם לא הקשבנו תחילה בשקט לקריאתו של אלוהים, אנחנו נמצאים בסכנת היסחפות אחר הדברים שאנו עושים. אך לא יהיו לא כוח, לא עוצמה, לא שלום ולא ברכה באותה העשייה, אם היא לא מתבצעת כתוצאה מקריאה אלוהית. הצורך הגדול ביותר שלנו בקדושה העצמית הוא זמן איכות עם אלוהים, כאשר אנו מקשיבים לקולו ומקבלים כוחות חדשים מדברו תחת השגחתה של רוח הקודש. אלה הדברים שיעניקו אמינות וכוח משכנע לעשייתנו.

נקודות למחשבה

קראו את:

Ellen G. White, "Like Unto Leaven," pp. 95-102 in Christ's Object Lessons
 באיזה אופן אנו יכולים לגעת במקצת בקדושתו של אלוהים, שהרי הטבע האנושי שלנו שרוי בחטא וטמא וטבעו של אלוהים הוא הקדוש ביותר? קדושתו מגדירה אותו בתור היחיד והמובדל מעולם החטא והמוות, אשר הם מנת חלקנו כבני אדם. והנה הדבר המפליא ביותר: אלוהים נותן לנו הזדמנות לקחת חלק בקדושתו. זה חלק מיחסי הברית עימו. "דַּבֵּר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָתְ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם" (ויקרא 2: 19). או כמו שנאמר באיגרת אל העברים: «הלא בְּהוֹכִיחוֹ אוֹתָם הוּא אוֹמֵר: "הֲנֵה יָמִים בָּאִים, נְאֻם-יְהוָה, וְכָרַתִּי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה. כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם, נְאֻם-יְהוָה: נִתְּתִי אֶת-תּוֹרָתִי בְּקַרְבָּם וְעַל-לִבָּם אֶכְתְּבֶנָּה, וְהִיִּיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ-לִי לְעַם» (עברים 8: 10, 11). בפסוקים הללו אנו רואים את הקשר שבין הקדושה לבין הברית והתורה. איננו יכולים להיות קדושים ללא ציות לתורה, ואנו מציינים לחוקיו מפני שהוא, רוח הקדוש, בעצמו חורט את תורתו בליבנו ובשכלינו. איזה זכות ניתנה לנו, ש"ייהיה לנו חֵלֶק בְּקִדְשׁוֹ." (עברים 10: 12), שאותה אנו מבטאים דרך משמעת לתורתו מתוך האהבה.

שאלות לדיון:

1. עברו על תשובותיכם לשאלות של יום שלישי (מה תגידו לאדם, אשר שואל כיצד אפשר לממש בחייו את הבטחת הניצחון על החטא?) מה תאמרו לו?
2. מה המשמעות שתורתו של אלוהים כתובה בליבנו ובשכלינו? מה השוני בין זה לבין כתיבה על לוחות או על האבנים?
3. כאשר הנכם חושבים על קדושתו של אלוהים, אילו מחשבות רצות לכם בראש? עברו מאחד לאחד בכיתה ואמרו כיצד אתם חוזים את קדושתו של אלוהים. מה ישוע גילה לנו על קדושתו של האל?
4. מהי אבן היסוד לקדושתינו? כיצד אנו יכולים להגיע לקדושה?
5. מוקדם יותר השבוע, ביום רביעי כתוב כך: "התורה אינה מושיעה אותנו. היא לעולם לא תוכל לעשות זאת. התורה מעולם לא שימשה כאמצעי לישועה. ליתר דיוק, זוהי הדרך שבה הולכים המאמינים." כיצד הטענה הנ"ל עוזרת לנו להבין את תפקידה של התורה לאדוונטיסטים שמתקדשים דרך פעילותה של רוח הקודש?